

Barnvaktombyten

► Clownen **Manne** rejsar land och rike runt som **Elsa Grimm** med Riksteatern och föreställningen *Sag(o)likt sa Bröderna Grimm*. I släptåg har **Manne Jianu Iancu**, som jägare, varg, kung och annat

löst folk. Interaktivare häxor kan inte tänkas. Glädjespridaren **Nassim Al Fakir** rejsade ut ur *Bolibompastudion* i fredags för att ersättas av **Yankho Kamwendo**, känd



Yankho.

från tv via *Bolibompa* och *Leende guldbruna ögon*. *Bolibompachatten* höll på att sprängas. Senvinterns sidekickar står sig och heter tydligen nåt i stil med Yang.



Manne och Iancu.

Dans bland skuggor och snö

► **Malena Forsare** ser en dansföreställning där fantasin spelar huvudrollen i *Folkets park* i Malmö.

DANS

I SKUGGANS LAND | Memory Wax | Koreografi: Johanna Jonasson och Miguel Azcue | Barnens scen, Malmö.

När den **Malmöbaserade** dansduon Memory Wax för första gången gör en föreställning för barn, känns det som om **Johanna Jonasson** och **Miguel Azcue** alltid koreograferat för målgruppen. Så chosofri, humoristisk och samtidigt allvarligt menad är den halvtimmeslånga *I skuggans land*, som hade premiär på Barnens scen i Malmö Folkets park i förrgår.

Till några stillsamma ackord från soundtracket till filmen om *Amelie från Montmartre*, utspelar sig inledningsscenen bakom ett skynke.

Framför en ljuskägla skymtar en utspärrad handflata: ett meddelande om att vi befinner oss i ett gränsland, mellan saga och verklighet eller mellan vakenhet och dröm. Dansarnas skuggor leker vid sidan om videoprojicerade skuggfigurer, ett grenverk sträcker ut sig i sin fulla längd och bredd och det som såg ut som ett fast landskap förvandlas till böljande hav.

Här råder drömmens logik. Därför blir både människor och symboler betydelseglidande. Efter det inledande skuggspelet smyger dansarna fram genom skynket. Strax transformeras även de förinspelade skuggorna, får ansikten och kläder, som kopior av dansarna själva. Ett gladlynt svängom utvecklar



Memory Wax följer drömmarnas logik i dansföreställningen *I skuggans land*.

sig mellan de duplicerade figurerna, där man aldrig kan vara säker på vem som för och vem som följer. Några tunna näsdukar i olika färger, två uppsättningar gympobollar och ett par stylvor bestämmer så småningom formspråket. Det poetiska anslaget bryts då och då av spexigare sekvenser.

Medlemmarna i Memory Wax, som här fått sällskap av **Daniel Staley** på dansgolvet och **Imbre Zsibrik** vid ljusbordet, har skapat en intim dansföreställning med massor av själ och hjärta.

Fantasin spelar huvudrollen och ju längre in i föreställningen vi kommer, desto kortare och snabbare blir scenerna.

” **Men så betar sig som bekant inte drömmar – de flyger och far som de vill.** ”

Mitt rationella jag funderar över vad som hänt om man dröjt längre i ett färre antal scener. Men så betar sig som bekant inte drömmar – de far och flyger som de vill. När jag kliver ut i folkparken yr snön ner från en klarblå himmel. Den oväntade skönheten i februarimodden ser ut som en fullt logisk sorti.

Malena Forsare
kultur@kvp.se

Billigare barn

För två veckor sedan skrev **Maja Ljung** en tankeväckande artikel här på sidan – om barnkläder, självkänsla, shopping och föräldraskap, om propagandans påverkanskraft.

Jag baxnade lite, igen. Denna tidens fixering vid asdyra accessoarer till de nyfödda och snabbväxande! Barnet självt som accessoar med Dolce & Gabbana-kläder. Tacka för att Ljung känner att hennes föräldraskap är kidnappat och att hon försöker kämpa emot med ”svindyra icke-blå/rosa grejor med moln och ränder”! Från Polarn & Pyret.

Nog var det helt annorlunda när jag fick barn för 15 år sen, pre *Mama* och barnvagnen *Rock Star Baby Pico iPod Black* med inbyggda högtalare och Swarovskikrystaller, designad av **Jon Bon Jovi**? Vi nyblivna mammor på Södermalm lånade och ärvde och gav bort kläder och pryglar till varandra. Minst tre andra ungar hade legat, suttit och stått i min sons vagnar som aldrig gick sönder värre än att de kunde gaffas ihop igen. Bara blöjorna kostade.

Vi läste aldrig Vi föräldrar. Vi diskuterade konstpolitik och kolik vid sidan av skilsmässor och föräldraför-säkringar. Bara ungar var varma, eller inte för varma, fick de ha på sig vad som helst.

Fast inte Pocahontaströjor förstas, Disney gick bort. Och vi var alla överens om att det var särskilt bra att lufta liggvagnarna inne på NK, där bebisarna hypnotiserades av spottarna i taket. Och vi kunde prova kläder i någorlunda lugn och ro. Märkeskläder till oss själva.

Samma jädra konsumtionssamhälle då som nu. Men det står ändå inte alldeles still, det förändras snäpp för snäpp. Så en vacker dag ser kanske **Maja Ljung** sin småbarnstid i samma skimmer som mitt.



Kvp 21/1.



Nina Lekander
nina.lekander@expressen.se

Temligen vanlig dag

JUBILEUM

► I morgon är det fettisdagen. Många tror att dagen har fått sitt namn av **Ture Sventon** som på grund av sitt talfel inte kunde säga fettisdagen som han egentligen menade. För honom borde ju denna tisdag vara en riktig fest, eftersom det var den officiella tarten för temmelsåsongen.

Men denna namnhärling är en mittuppfattning. Fettisdagen har inget med den höknäste privatdetektiven att göra. **Ture Sventon** kunde ju äta temlor året runt tack vare konditori *Rota* på Drottninggatan. Varje dag var en fettisdag för honom.

I år är det 60 år sedan den första boken om **Åke Holmbergs** kult-



Den första Sventon.

förklarade barnboksfigur kom ut – **Ture Sventon, privatdetektiv**. Som varje välorienterad läsare vet, medförde Sventon här en temmel-burk till *Lingonboda*, helt oberörd av att det var den varmaste sommaren i mannaminne och att grädden riskerade att surna.

Den som så önskar kan givetvis fira jubileet i morgon. Herr Omar och fröken Janton inväntar den rätta namnsdagen 28 april. Och Svenska logopedförbundet upp-vaktar som vanligt sitt skyddshelgon på Sturedagen 13 september.

Vi övriga Sventonfans firar jubileum varje dag hela året. Men snälla far-bror **Rabén** och tant **Sjögren** – tryck upp alla böckerna i nytgåvor, inte bara den första, jubileet till ära.

NILS SCHWARTZ

Ture i Helgedomen

JIPPO

TURE SVENTON | Helge Skoogh besöker boklådan *Bokslukaren*, Stockholm

► Halva Stockholms Söders småbarnsklientel har blivit fösta till barnbokhandeln *Bokslukaren* av föräldrar som minns **Ture Sventon**-kalendern från -89. Det är lördag. Nu ska **Helge Skoog** läsa högt. Stres-sen är stor, vinterjackorna fuktiga.

Bokhandeln *Bokslukaren* är sinnebilden för den goda medelklassbarndomen där högläsning återuppstått som helg-nöje. En estetisk kusin till *Kalkå* och *Polarn och Pyret*, lika mycket för de vuxna som för barnen. Det är mammorna som vill ha *Lilla My* som samlar-figur. Självt vill jag ta med mig hela affären hem. Det känns både bra och lite konstigt.

På ett bord ligger tappra radioinspelningen av **Sventon i öknen**, **Johan Rabaeus**-versionen – för evigt i skuggan av **Helge Skoog**, den sventonska ikonen. Temlorna är i ministorlek. Vantar tappas, semlor petas på, det är magi i luften, det är det faktiskt. **Helge** materialiserar sig i folkhavet likt en **Wodehouse-Jeeves**.

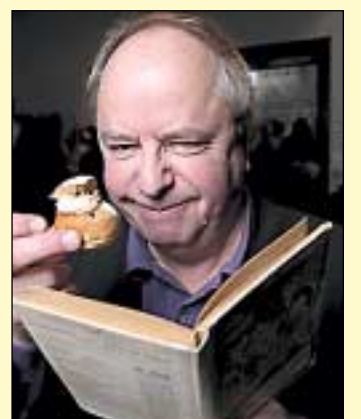
På frågan om var han vill sitta svarar han:

– Det viktiga är att jag syns. Men det gör han inte, det är för många vuxna i vägen.

Vem är jag när jag står i den här butiken? Är jag mitt åttå-åriga jag eller mitt vuxna? Jag vet inte.

En vänlig dam ser det där. – Såg du **Ture Sventon** som liten? Stå här så ser du bättre.

Hon säger faktiskt så. **Helge Skoog** läser så himla fint, ur sitt egna exemplar av 40-talsutgåvan av första



Helge Skoogh.

Foto: JOCKE BERGLUND

boken, som han själv hade som pojke.

Varför kan **Sventon** säga ”s” ibland men inte alltid? **Helge Skoog** tror på någon form av trauma.

För ett kort ögonblick lyssnar vi bara. Stora ögon. Regression.

HANNA HÖGLUND